

Europaudvalg, så skal man altså ikke bare komme og sige: Vi har et medlemsflertal her, og så kan vi bare køre det igennem.

Vi oplevede efter sidste valg, hvordan formanden for Folketingets Europaudvalg havde travlt med at forklare os, at vi jo ikke kunne manifestere et flertal imod regeringens forhandlingsmandater, fordi hr. Jacob Haugaard ikke var medlem af udvalget, og dermed ville man med SF's stemmer jo kunne køre sine forhandlingsmandater igennem.

Jeg synes, denne sag er en lærestreg for enhver siddende regering om, at man skal have et så bredt flertal bag sin Europapolitik som overhovedet muligt. Så er man også sikker på, at der er et flertal i Folketinget, der bagefter kan implementere lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg har egentlig et spørgsmål både til fru Annette Just og hr. Kent Kirk. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, med de ændringsforslag, som arbejdsministeren nu har stillet, hvor i lovforslaget der nu er tale om en overimplementering. Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Og så må jeg sige, at jeg bliver mere og mere rystet over at høre på hr. Kent Kirks argumentation. Vi skal jo også prøve at tænke lidt ud i fremtiden. Er det nu sådan i fremtiden, at vi her i det danske Folketing skal have disse diskussioner, når vi skal implementere direktiver fra EU? Er det sådan i fremtiden, at fordi eksempelvis et flertal skifter, så vil man ikke mere være i stand til at implementere direktiver? Er det den dagsorden, Venstre og De Konservative ønsker at sætte for fremtidens implementering af EF-direktiver? Der er noget, der tyder på det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er meget positivt, at De Konservative og også Venstre nu begynder at vurdere EF-direktiver og EU-initiativer indholdsmæssigt og forholder sig til dem som sådan. Hvis den proces fortsætter, er der jo en chance for, at det også vil slå tilbage i selve EU-processen, sådan at vi måske fremover kan få respekteret et subsidiaritetsprincip.

Og så går jeg ud fra, det er sidste gang, vi fra Venstre og De Konservative har hørt en ordførertale på et EU-spørgsmål, som bruger argumentet, at nu skal det indføres i dansk lovgivning, fordi og alene fordi det er et EF-direktiv. Det er vel så sidste gang, vi har hørt det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, der er et centralt spørgsmål, der må stilles til i hvert fald både den konservative og Venstres ordfører, herunder hr. Kent Kirk. Hvis nu arbejdsministeren havde forholdt sig passiv, var kommet til Folketingets Europaudvalg, havde fået et mandat om at gå imod og var blevet stemt ned – det var jo situationen – og var kommet tilbage med et direktiv, der var ringere – med en 15-års-aldersgrænse – ville Venstre og De Konservative så have været med til at implementere?

Dette er jo også en debat om, hvorvidt danske ministre skal prøve at forfægte danske synspunkter, også dér, hvor danske synspunkter ikke et hundrede procent i et samarbejde med andre lande kan imødekommes. Derfor synes jeg, det må være et helt centralt spørgsmål.

Arbejdsministeren og regeringen valgte en model, hvor man forsøgte længst muligt at påvirke, så det forslag, som arbejdsministeren overtog efter den daværende arbejdsminister, den konservative hr. Kirkegaard, blev væsentlig bedre end det, der lå på det tidspunkt. Det var heller ikke færdigt, det er ikke det, jeg forsøger at sige. Men er vi derhenne, hvor Venstre og De Konservative vil forhindre dansk indflydelse maksimalt i et europæisk samarbejde inden for spilleregler om, at der er flertalsafgørelser, og at man derfor kan komme i situationer, hvor man ikke et hundrede procent kan få det, man elsker, men prøver at få de firs eller de halvfems procent?

Ville Venstre og De Konservative have stemt for et forslag, hvor arbejdsministeren havde stemt imod, men hvor aldersgrænsen var blevet 15 år, og hvor direktivet blev vedtaget imod de danske stemmer?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg tror, jeg kan svare hr. Poul Erik Dyrland, hr. Ole Stavad og fru Jette Gottlieb samlet. Vi håber i Det Konservative Folkeparti, at dette er en engangssituation. Det håber vi. Men det kan vi selvfølgelig ikke være sikre på, for hvis vi kommer til at opleve en regering, som ikke vil lytte til Folketingets Europaudvalg, og som vil køre tingene igennem med et meget, meget snævert flertal og også i Europa-Parlamentet vil kæmpe for at få sin egen politik igennem på tværs af det, som vi går ind for, så er det klart, at vi ikke kan garantere for, at det er en engangssituation.